

L'independentisme torna a mostrar múscul i situa el judici com el nou embat

Un milió de persones omplen la Diagonal de Barcelona amb un clam per la República i la llibertat dels presos mentre l'ANC insta el Govern a preparar-se pel nou xoc amb l'Estat amb millors eines que les de la tardor passada

La Diagonal, plena a vessar de manifestants per la Diada. | Adrià Costa.

Un fet excepcional s'entén com aquell que no és ordinari ni habitual. L'independentisme, però, porta ja set anys impressionant el món amb demostracions massives de força al carrer, cada Onze de Setembre, i malgrat tot, l'excepcionalitat d'aquest moviment no para d'accentuar-se. Quan les institucions reclamen un concert econòmic, mentre no es posen d'acord en la pregunta d'una consulta, a les portes d'unes eleccions plebiscitàries, amb un Govern a punt d'afrontar una moció de confiança, amb la mirada posada en un referèndum, o amb presos polítics i sense estratègia compartida. El republicanisme no defalleix mai al carrer i aquest és el millor exemple de la seva excepcionalitat, amb l'embat del judici com a nova fita.

Confontent desig i realitat, Societat Civil Catalana celebrava dilluns que l'Assemblea Nacional Catalana havia perdut capacitat de convocatòria (<https://www.naciodigital.cat/noticia/162534/societat/civil/catalana/assegura/anc/perdut/poder/convocatoria>) . Res més lluny de la realitat. L'única incògnita que reserva cada mobilització és el sentit de la *performance* a fer i el color de la samarreta, perquè l'èxit està garantit. Desenes i desenes de

milers de persones omplen cada any els carrers de Barcelona -i de Catalunya, si s'escau- per pressionar per fer realitat la independència, i aquest cop no ha estat diferent. Els eixos, en aquest cas, eren tres: defensar el mandat de l'1-O, pressionar per implementar-lo i collar el Govern -i els partits que l'integren- per tal de seguir avançant en el moment més complex del procés.

L'independentisme es mobilitza per fer efectiva la República i reclamar la llibertat dels presos en un moment que l'Estat ofereix un acord sobre l'autogovern

Un milió de persones, segons la Guàrdia Urbana (<https://www.naciodigital.cat/noticia/162614/prop/milio/persones/tornen/omplir/diagonal/república>), han tenyit de color corall la Diagonal de Barcelona -i alguns dels seus carrers adjacents-, la mateixa xifra que aquest cos va donar l'any passat. I això malgrat els negres auguris que podien fer pronosticar el limitat nivell d'inscripcions fa tan sols uns dies, les divergències en el si del moviment o el radicalment diferent moment polític, havent passat d'un il·lusionador 1-O a tocar cap a un context de reivindicació del dret a decidir pactat més propi d'anteriors etapes. L'arribada de Pedro Sánchez a la Moncloa ha fet que, de nou, un pacte amb l'Estat estigui damunt la taula com a via per explorar, de moment -com és la tònica dels últims anys- sense possibilitats d'èxit.

??????Una gran onada ha fet tremolar Barcelona! Aquesta és la força de la gent, capaç de trencar murs, capaç de superar tots els obstacles! La repressió no podrà amb el nostre objectiu i ho tenim més clar que mai! Fem efectiva la independència! #FemLaRepúblicaCatalana (https://twitter.com/hashtag/FemLaRep%C3%BAblicaCatalana?src=hash&ref_src=twsrc%5Etfw) ? pic.twitter.com/1NR9WhYXjP (<https://t.co/1NR9WhYXjP>)

? Asamblea Nacional ? (@asamblea) 11 de setembre de 2018 (https://twitter.com/asamblea/status/1039571452218028032?ref_src=twsrc%5Etfw)

"El poble mana i el Govern obeeix", assegura la ja mítica cançó de Txarango que, tot i ser l'himne de la CUP per l'1-O, la Generalitat ja es va fer seva amb una versió cantada en l'acte institucional de la vigília (<https://www.naciodigital.cat/noticia/162574>). Dit i fet, l'ANC ha usat la força que li atorga ser l'entitat capaç de convocar les majors mobilitzacions de l'Europa actual per intentar marcar el pas a unes institucions en un moment de flaqueja estratègica. Va ser ella qui va portar el Govern a emprendre el rumb de l'autodeterminació el 2012 i ara no està disposada a passos enrere ni a dilacionismes. El judici als presos, en tot cas, és el nou embat per al qual cap preparar-se, segons l'estratègia de la societat civil i la visió que desplega per ara l'executiu.

La fi del "processisme"

Més autocrítica fins i tot que de costum amb els partits independentistes, l'ANC havia dissenyat una acció a través de la qual una simbòlica ona sonora recorreria tota la Diagonal fins tombar tres murs que, segons apunta, impedeixen que la República sigui una realitat. I al nivell del de l'actuació del rei o el 155 i la repressió, una de les lones que han caigut es referia al "processisme" i la voluntat d'insistir en reclamar un referèndum pactat al govern de Pedro Sánchez. Tot un torpede a l'estratègia de JxCat i ERC d'escodrinyar de nou aquesta via.

"No passeu del discurs de la llei a la llei i les estructures d'estat a dir que tot ho ha de fer la gent al carrer. Som tots que ho hem de fer!", exclama Paluzie

I què proposa l'ANC? La seva presidenta, Elisenda Paluzie, s'ha situat en una posició menys exigent que en altres ocasions, en la mesura que no ha exigint la implementació immediata de la República, però ha defensat una esmena transversal al discurs de Quim Torra de la setmana passada en què va exposar el seu full de ruta

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/162170/torra/crida/mobilitzacio/activara/ja/proc/constituent>) .

Si bé el president català va posar l'accent en una gran mobilització permanent i un procés constituent portat des de la base, Paluzie li ha exigint que no fii la independència només al carrer (<https://www.naciodigital.cat/noticia/162612/anc/reclama/al/govern/no/fii/república/nom/mobilitzacio>) .

L'ANC reclama que, com en l'organització de l'1-O, societat civil, món local i Generalitat avancin de la mà. Accepta situar el judici del referèndum com el nou punt d'inflexió del procés, però reclama al Govern que es prepari perquè, analitzant les febleses de l'octubre passat, es prepari per, aquest cop sí, aprofitar l'embranchada del xoc per defensar la República fins al final. "No passeu del discurs de la llei a la llei i les estructures d'estat a dir que tot ho ha de fer la gent al carrer. Som tots que ho hem de fer!", ha clamat, i ha instat l'executiu a no "implorar" un nou referèndum que sap que no arribarà. Apel·lant al mite de Sísif, no vol repetir un i altre cop la mateixa fase, perquè ja s'han anat visquent totes.

? president @QuimTorraIPla (https://twitter.com/QuimTorraIPla?ref_src=twsrc%5Etfw) : "Avui comença la marxa pels drets civils, socials i nacionals, i pel dret a l'autodeterminació. No ens aturarem, anirem fins al final. Perquè cada dia que els presos polítics passen a la presó és una vergonya, és un dia d'infàmia per aquest país" pic.twitter.com/DvgTV6Ehjf(<https://t.co/DvgTV6Ehjf>)

? Junts per Catalunya ? (@JuntsXCat) 11 de setembre de 2018
(https://twitter.com/JuntsXCat/status/1039577402853261313?ref_src=twsrc%5Etfw)

El president de la Generalitat, visiblement emocionat, ha recollit el guant de l'ANC i ha apuntat que la marxa pels drets civils, socials i nacionals ja està en marxa, i que anirà "fins al final", siguin quines siguin les "conseqüències". Torra ha aprofitat per demanar una reacció a Pedro Sánchez que es distanciï de l'actitud immobilista de Mariano Rajoy, a qui el líder del PSOE va fer fora de la Moncloa amb el suport dels independentistes. Un missatge dirigit a Sánchez calcat al de Puigdemont des de Brussel·les. "Ha de tenir la valentia d'escoltar el clam dels catalans", ha recalcat Torra, que també ha demanat una resposta dels ciutadans espanyols solidaritzats amb Catalunya. El Govern es reunirà aquest dimecres per avaluar els efectes polítics de la Diada i seguir preparant el calendari reivindicatiu de les properes setmanes, començant pel dia 20 - commemoració de les manifestacions davant la seu d'Economia que van dur Jordi Sánchez i Jordi Cuixart a la presó- i per l'1 d'octubre.

El discurs d'Òmnium

En canvi, el vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, tot i posar el ficus en el judici -reconeix que els presos "no aniran a defensar-se cap delictes que no han comès, aniran a acusar un estat impropri que vulnera els drets"-, ha fet un discurs més proper a les tesis del Govern. Com sol fer la seva entitat, no ha entrat en exigències concretes i, fent de portaveu de Jordi Cuixart, ha instat a defensar els grans consensos de país que aglutinen el 80% de la població -referèndum, republicanisme i antirrepressió- i ha instat a no abandonar "mai a la bandera del diàleg sense renúncies". Per contra, Glòria Coronas, representant dels CDR, ha pressionat directament per

retornar a la via unilateral, sense matisos.

Mauri, en un discurs d'aposta inequívoca per eixamplar la base, insta a defensar els grans consensos que aglutinen el 80% de la ciutadania

Aquests matisos són, precisament, els que mantenen l'independentisme sense un rumb estratègic unitari -que no "uniformista", com defensava Mauri- quan ja fa quatre mesos que Torra va arribar a la Generalitat. "El que pressiona no són les entitats, sinó el fet de tenir presos i exiliats", recalrava un alt dirigent de Junts per Catalunya (JxCat) just després de la manifestació. L'existència de represaliats per l'Estat és un element fonamental en el debat, i qualsevol qüestió -com per exemple la situació dels diputats processats i suspesos per Pablo Llarena- passa per ells. Que la judicialització del procés és al centre del sobiranisme ho demostra, per exemple, que els advocats dels exiliats i dels presos han tingut un espai preferencial a l'escenari, fins i tot per davant dels seus familiars.

Torra sortia de la manifestació escoltat pels serveis de protocol i pels de seguretat, però es va voler aturar en determinats moments per fer-se fotos i saludar gent. Ell era un habitual d'aquestes marxes, que seguia des de la capçalera com a representant de la societat civil independentista entre crits de "ni un pas enrere". Aquesta Diada també els ha escoltat, però com a president de la Generalitat. Fins i tot ha observat com es projectava un vídeo amb els incompliments o titubejos que els partits independentistes han tingut en els últims temps, a parer de l'ANC. Després de la nova demostració de força al carrer, Torra té ara el repte de congeniar amb les entitats el camí a seguir per preparar el nou embat: el judici contra la cúpula del procés. I, si pot ser, arribar-hi en millor forma que el passat 27-O.